श्याह भाष्ये दश्यम्। तल टास्याने "स्पांसकोषः" रत्वादिना पा॰ चात् । चतो नोपधाबोप रति बोध्यम् । प्रवयम न प्र+वय-गती भावे स्युट्। १प्रकर्षेण श्गमने करचे खुट्। रमतोरे हेमण। [रपुराचे निचयहुः प्रवयस् ति॰ प्रकटं वयीऽखा १डइ स्वविरे हेमच॰। प्रविध्या की म-वि-यत "भव्यमदेखे इन्ह सि" पा॰ मि । मक-बेंच गतियुतायां व्हियां व्हियामेवाच्य निपातः प्रंवि कर्माच तु यत् प्रवेय इति चि कौ ।

प्रवर प्र॰ मेड-चप्। श्वनती श्गोल गोलपवर्तकस्तिचा-वर्तके रसनिभेदे । अत्रेते लि॰ ५ खगुरु चन्ट्ने न०। मेदि । गोलमेरे गोलप्रवर्तवस्तिगणाय धार्वगळ् ८१8 च रत्राः । तद्धिकं प्रशास्त्रासादी रग्रम् । प्रवरल लित न॰ "वमीनः सो रोगः प्रकलितं नाम बा-

ध्यम् इ • र • टीकीको घोडगाचरपार्के छन्द्रोभेदे । प्रवर्ताहन प्रव दि व । प्रवरं वाइनं ययोः। अधिनीः कुमारयोः हमकः ।

प्रवस प्रश्निकतेर्यो प्रमहन-चन्ना १ विष्णी इरिवं ० ४२ षा । रमवन्ये मङ्ग्वीरे हेमच । तत्र मवन्ये इत्येव

षाठी ज्यायः। युवाय पु॰ प्+इज-कर्माच खात् कुलम् । १मइानीरे तत्-प्रकारः कात्याः चौ । २६ च । प्रवन्याध्यावे दग्रम्। अस्य वे मत्रप्। प्रवस्य यत्। शतदाते श्वज्ञभेदे पु॰

गत•मा• १ 8 8 १

प्रवस्त का नि॰ प्रश्तेवति प्र+हत-षिष-खु हु। प्रहत्तिजनके वनवद्गिष्टानस्वाचे पायनले सति नतिसाध्यतावि-वयकं जानम् इष्टराधनताविवयकं स्तियाध्यताज्ञानं वा प्रश्तेक निति जरके वायिकाः। यथा वा स्वियोध-बन्ताप्रतिसञ्चानं अन्य बार्व्यताचानं प्रवर्तकनिति गुरवः। "चोदमेति क्रियायाः प्वतंत्रं वचनम्" चोट्नास्त्रे यवरभाषप्रम् "क्रियाया नियोगस जान-द्वारा प्वतंत्रं वाक्यं चोदनेत्वर्थः।

प्रवत्ती को भन्डत-विच-युच्। प्रविजनकवापार विध्यादी "सन्ति प्यतिनाइपमनुद्ध्यं चलुर्खाप" इति भक्ष इतिः। भावे खुट् ततार्थे चारमा चन ।

प्रवतातिन् प्रश्ममा श्चिममेखनने च विष्यः। प्रवसु ए॰ दिवन्दपप्रमें दुधनम्यातरि ऋषमेदै भा॰वा॰८४च। प्रवह प्रमान्य - अष्। "बबाव क्योतीव वहति प्रवहतीन ं बोर्तितः "क्कि श्वासभेदे। भावे व्यम् । स्नगराङ्वक्षिमेनने प्रवह्ण न॰ प्र+वह-करण खाट्। १ मतव्यवादी १वस्ता-च्यादिते स्तीयाइने बचीरिये (महावाब) अमरः। प्रविद्धि स्ती पुनक् इ-एमो सनस्यादि न वर्षस्याम्य । पहेनि-कायां भरतः वा ङीप्तकार्ये खार्थे का। ततार्थे जन॰ प्रवा प्र• मकर्षेण वाति गच्छति वा-किए। सन् यजुः १५।६ वेददी ।

प्रवाच वि॰ प्रवटा वाक् यस्। युक्तियुक्तवाक्यवक्तरि कटाः। प्रवाणी की प्र+वे-स्युट् कीए। १तन्त्रवायचनाकावास् (माक्त) निष्कान्ता प्रवाण्याः निराण्सः गौणले प्रवा-षिशव्यस्य सुखे समापति भरतेन यत् वाषिशव्यस्थापि हुद्धानत्वं कित्यतं ति इत्यम्।

प्रवात लि॰ प्रकटो वातो यल । १ सुख सेव्यवात युक्त देशादी म-श-स्त । श्रिक्ते प्रविषे च प्रश्ते जस्म ब्हे दश्रम् । प्रवात हि॰ मक्षेय वाति म+या-यह । श्रमहत्रातयुते

२ प्राची पु॰ "प्राची वे प्रवानु" चत मा १ ४३ १ प्रवातिजस् ति॰ प्रशातं प्रश्यां तेज कोजो यखा। प्रवाततेजसि िचोकवारे ३परस्परकघोपकघने च। निक् श्र प्रवाद पु॰म+वद-वञ् । श्वरम्परागतवाक्ये चोनेषु श्वमिङ्क प्रवादिन् ति । प्रभाद-ताकी छो चिनि । परसरकथनका

रके स्तियां डोप्।

प्रवार पु॰ प्र+इ-साच्छादने करचे घञ्। साच्छादने वस्ते विभाषे त्यत्वतंमानात् व्यपि प्रवर् तत्नाये वि कौ । प्रवार्ग न म ह- विच-लार्। १कास्य दाने क्कास्य छत्त-मवस्तुनो दाने च चमरः । श्वकर्षेण वारणे मेहि। 8महाटाने विका॰तस्य उत्तमत्रस्तुनो दानह्रपत्वासयात्रम् प्रवास पु॰ प्रस्थितस्य वासः। ग्टहात् प्रस्थितस्य भिच्नदेशे वासी चिरप्रवासमतस्य पुनर्नागतस्य वात्तीद्यभवणे काल-विशेषं तस्य प्रेतलावधारणस्तां ति त० "सन्देहे त्याह "गतस्य न भवेत् वान्तौ यावत् द्वादशवाधिकी। प्रतावधारणलय् कर्च्यां सुतवास्ववैः। यन्तासि यद्-इर्यातस्तन्त्रासि तद्दःक्रिया। द्नाजाने क्हसम् व्याचाढवाच वा कुछः"। नि॰ सि॰ हब्रमनुः "तीवितस् तथा कालो गतश्रदुहाद्याव्दिकः। प्राप्ते लयोद्ये वर्षे प्रेतकार्याण कारयेत्"। वृद्धस्तिः "यस् न न भ्रयते वाली यावदुदाद्य वत्सरान्। ब्रायप्रतक-दाहेन तख खादवधारचा"। भविष्रे "पितरि पोपिते यस्य म बार्सा नैय चागमः । ऊर्न्न पञ्चदगादमीत् कता

तत्प्रतिक्ष्पवाम्। कुर्यात्तस्य त संस्कारं यधोक्तविवना